

Starost in delazmožnost.

Splošno naziranje veli, da človek v visoki starosti ni sposoben ustvarjalnega dela. To je zmotna, kakor hočemo dokazati z več primeri iz človeške zgodovine.

Hindenburg, nemški državni predsednik, je pravkar dopolnil 85. leto in je še čvrst pri najbolj odgovornem delu. Masaryk, čehoslovaški državni predsednik, šteje 83 let in jaha še vsak dan svojega belca. Državni kancelar Marije Terezije Kaunitz je šel z 81. letom iz službe, a ne zaradi tega, ker bi bil že nesposoben za delo, temveč zavoljo tega, ker ni soglašal s politiko cesarja Franca. Franklin je bil od svojega 81. leta do smrti središče ameriške ustavotvorne skupščine, Wellington je še po 80. letu odločil s svojim svetom o najtežjih vprašanjih britske vojske, Götthe (nemški pesnik) je bil še s 83. letom čil stvaritelj. Katon (Rimljan) starejši se je z 80. letom pričel učiti grščine. Max Liebermann slika s 85. letom. Voltaire (Francoz) je napisal svojo zadnjo žaligro s 84. letom, a potem še nešteto drugih del. Goldoni je s 86. letom pričel pisati francoske šaloigre, Carlyle je bil borben do svoje smrti v 86. letu, Mom-

sen je napisal Rimsko državno pravo z 82. letom, potem še »Monumenta Germaniae«. Clemenceau (francoski državnik) je kazal še z 88. letom svojim nasprotnikom zobe, v isti starostni dobi je bil Auber še ravnatelj pariškega konservatorija.

Gladstonu je bilo 89 let, ko je še rohnel proti Turkom, japonski slikar Kokuzaj in Adolf v. Menzel sta slikala še z 90. letom.

Michelangelu je bilo 89 let, ko je še vodil gradnjo cerkve sv. Petra, Aleksander v. Humboldt je imel 90 let, ko je še delal na svojem Kozmosu, Sofokles (starogrški pisatelj) je z 80. letom spisal Ojdipta, da dokaže svojo duševno čistost sinovom, ki so ga hoteli dati pod varstvo; Thomas Hobbes je pričel s 86. letom svojega Behemotha in ga je dovršil pet let pozneje.

Kardinal Fleury je ostavil z 88. letom državno krmilo, pesnik Huyghens je umrl 91leten kot tajnik oranijskega princa, Ranke je pričel s 85. letom svojo Svetovno zgodovino in jo je pisal 6 let. Cesarica Evgenija je s 94. letom uganjala politiko, dož Dondolo s 97. letom. Tizian (italijanski slikar) je s 97. letom slikal zaobljubljeno sliko Bitka pri Lepantu in potem še celo vrsto del.

tam mila zima in da je celi december sijalo ljubo solnce. Resnici na ljubo rečemo in pišemo, da tukaj pri nas je v resnici bolj tiha, žalostna in klaverna zima. Božjega solнца že nismo videli od 4. decembra l. l. pa do 8. januarja t. l. in od 9. januarja pa do danes, ko to pišem tudi ne. V letu 1932 je bilo pri nas rojenih 45, umrlo pa jih je 36, poročeni so bili 3 pari. Vsled hude denarne krize se pri nas slabo ženijo, nikdo se ne upa na porgo ženiti, tudi smrti se strašno hudo bojimo, ker nikdo bi nas ne bil rad na porgo pokopal. Le samo tisti nič ne odlagajo, kateri se imajo naroditi, ti ne gledajo na krizo, pridejo takorekoč brez vsakega cvenka in bankovca na svet. Za sv. birmo, ki bo pri nas dne 9. maja t. l., se že vse z velikim zanimanjem skrbno pripravlja. Dekleta že skrbno zbirajo prispevke za kinčanje, birmanci si že morajo prositi botre.

Fram. Dne 1. februarja je umrla 71letna vdova Elizabeta Bratuša. Veliko ljudi se je udeležilo lepega pogreba verne in skrbne matere, ki naj v miru počiva! Potrži rodbini naše sozalj!

Marenberg. Pomenimo se danes o važnejših dogodkih preteklega meseca v naši fari: Sejem je bil samo eden. Na ta sejem, ki mu pravijo »na jaštang« in je vedno tretji pondeljek po novem letu, je bilo prignano okrog 20 glav živine. Še bolj slabo je bilo povpraševanje in še slabša kupčija. Znamenje slabih časov, ki tlačijo predvsem našega kmeta. — Smrt je nekaj časa pobirala na pobočjih med šmartinsko in šentjanževsko cerkvijo. Pri g. Hedlu, p. d. Stokheierju, je starostna oslabelelost vzela 74-letnega Janeza Germuta, ki je 30 let služil pri tej hiši. Na oslabelelost srca je izdihnil pri g. Mravljaku, p. d. Kozjeku, 71letni Ignac Jakopin, prevzičkar in vdovec. Na boleznih ledvic in jeter je umrl posestnik g. Kubeinik, p. d. Sušnik, in sicer v mariborski bolnici, kamor so ga en dan prej zapeljali. Iz tega dela pa je smrt v slovo za pretekli mesec pogledala proti Sv. Trem kraljem. Tu je pri Pečalerju na pljučnici umrl 27letni domači sin Franc Derčaj. — Kakor je bil samo eden sejem, tako je bila pretekli mesec tudi samo ena poroka. Zenin je prišel po svojo nevesto iz Belgije v Marenberg. Piše se Ernest Dornik, po poklicu pa je rudar. Za ženo je vzel Antonijo Rupnik, zasebnico v trgu. Za priči sta bila gg. Stefan

Svečina. Na gostiji Antona Kozjek in Štefike Mayer so veseli gostje zložili 90 Din za katoliške misijone v Afriki. Bog povrni!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Redki so jubileji, kakor smo ga na tako veličasten način proslavili v nedeljo dne 22. januarja v prijazni Grušovi. Obhajali smo 71letnico nam nadvse ljubljene in dragega posestnika, cerkvenega ključarja ter bivšega dolgoletnega župana v Grušovi, sivolasega starčka očeta Vinc. Verlič. Zvonko je odmevala slovenska narodna pesem v noč, ob toli slovesni podoknici, ki mu jo je iz največje naklonjenosti in hvaležnosti pri-

dil s pomočjo požrtvovalnih in uglednih domačih sinov marješki cerkveni pevski zbor pod spretnim vodstvom svojega organista ter njegovega brata konservatorista g. Gustina Rakuša. Nad vse ganljiv je pa bil pač prizor, ko je v krogu sorodnikov, vrlih sinov in hčera si ob izbranem govoru g. konservatorista ter znani napitnici »En starček je živel, bolešno utrnil z velo roko vročo si solzo, pač solzo tihe prošnje, s pesnikom želeč: »Bog oče nebeški glej, še ta kozarček zdaj in hvalo bom vekomaj, vekomaj pel!« Mi pa, ki Te ljubimo, Ti kličemo: »Vincenc, ne samo še ta kozarček sreče, marveč še tisoč in tisoč!« — Tvoji Marječani.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Čudimo se, ko beremo dopis v »Slovenskem gospodarju« od Sv. Jerneja nad Juto z dne 25. m. m., kako je

povedovalca zmotil. A naposled se vendar le eden oglasi:

»Kaj pa se vam je potem zgodilo?«

»Kaj? Požrla sta me medveda do zadnje kosti«, pravi nato trgovec.

Nastane velika tiho-ta. Vsak si je svoje mislil. Od tistega večera so si lovci svoje dogod-bice le še tedaj pripovedovali, kadar so bili sami med seboj.

Veličina vsemirja.

Slavni prof. Einstein je izračunal, da meri vsemir 500 milijard svetlobnih let. Kaj pa je svetlobno leto? To je daljava, ki jo napravi svetloba katerekoli zvezde v 1 letu. Da dospo svetlobni za-

»Karel, vse se bo še preobrnilo na dobro. Mislim, da bo tudi Ema imela pri tem svoje prste vmes.«

»Ema?«

»Da, Ema. Ali ni ljubka in dobra?«

»Da,« je rekel Karel, »ljubka in dobra — in — in tako lepa!«

In nenadoma je začel jokati. Učitelj se sprva ni genil, pustil je, da je fant jokal. Nato pa ga je sunil s komolcem in rekel:

»Karel, v mestu sva, skoraj bova na kolo-dvoru. Obriši si oči in bodi veder, zaradi ljudi.«

Večer pred svetim Andrejem.

Oče Blažun, gostilničar »Pri lipi« ob cesti, je bil pravičen mož. V nedeljo je vrgel v cerkvi pri darovanju kar pet dinarjev na krožnik. To je bilo nekaj tako neznanskega, da se kaj takega daleč okrog ni pripetilo. In skopi mešar Debeljak je trdil, da pride Blažun v čast božjo še na nič; njemu samemu bi kaj takega nikoli ne padlo v glavo, ker se tiče denarja, je dejal, človek ne sme preveč razvaditi ljubega Boga.

Pismonošu, ki je napravil dolgo pot do samotne gostilne, je poklonil Blažun kozarček, v katerem je bilo polovico rženega žganja, polovico pa vode. To pijačo je imenoval Blažun »brizganec«. Samo rženo žganje, je dejal, ni zdravo, ker udari preveč na obisti. Iz te skrbi je gostil s to pijačo vse svoje goste. Njegovi »rženki« pa poznavalci in sladkosnedeži niso prisojali velike cene. Marsikdo jo je pljunil iz ust in zaklel.

Ob delavnikih v gostilni ni bilo skoraj nič življenja. Vse vrste vozovi so vozili mimo hiše dalje; kočijaži in šoferji so zavili rajši k »Upanju« doli v vasi, k tisti »umazani konkurenci«, kakor je rekel oče Blažun. Vsaka konkurenca na svetu pa je umazana, to ve vsak, in tudi oče Blažun je vedel to.

Tudi podkupiti se oče Blažun ni dal. Ko se je do 52 let stara devica Marta zaljubila vanj in mu za 65. rojstni dan poklonila žametasto čepico, ki jo je sama vezla, je oče Blažun čepico sicer vzel, stare device pa ni maral vzeti. Tako nepodkupljiv je bil. — —

Bilo je konec novembra. Zgodnja zima je